

Introducció a la Macroeconomia · Examen de 15 d'abril de 2021

Part A (no més del 30% de les respostes)

1. Un principi en què pràcticament tots els macroeconomistes estan d'acord és que la política fiscal sempre s'ha d'emprar de manera discrecional.
2. Una regla de política monetària és una llei que estableix que cal complir l'equació quantitativa del diner.
3. Hi ha desinflació quan es desinflen les expectatives de beneficis de les empreses.
4. Es parla de reflació quan puja la taxa de canvi.
5. Un principi en què pràcticament tots els macroeconomistes estan d'acord és que la política monetària ajuda a reduir la taxa d'atur permanentment.
6. L'atur cíclic és aquell que puja durant una expansió del PIB i cau durant una contracció del PIB.
7. La corba de Phillips estableix que un augment de la taxa de canvi va acompanyada d'una caiguda de la taxa d'atur.
8. La relació negativa entre taxa d'atur i taxa d'inflació s'anomena 'funció de demanda agregada'.
9. El dòlar no és diner en l'eurozona tot i fer-se servir d'unitat de compte en l'eurozona.
10. Tots els agregats monetaris són formes de diner efectiu.
11. L'efecte expulsió demostra que una política monetària expansiva podria finalment esdevenir contractiva.
12. Segons l'efecte expulsió, un augment de la taxa d'inflació expulsa o la taxa d'atur o el dèficit públic.
13. La regla de Taylor relaciona variacions del PIB amb variacions de la taxa d'inflació.
14. Almenys una de les variables taxa d'interès nominal i taxa d'inflació no apareix en la regla de Taylor.
15. En el següent llistat hi ha exactament dos instruments de política monetària: operacions de mercat obert, transferències, impostos, despesa pública, dèficit públic.
16. En el següent llistat hi ha almenys un instrument de política monetària: taxa d'inflació, taxa de canvi, taxa d'atur, taxa de creixement del PIB, taxa impositiva, equilibri macroeconòmic.
17. Un estabilitzador automàtic és una variable macroeconòmica que automàticament és estable.
18. La idea que l'economia s'autoregula significa que la política fiscal ha de ser, en general, discrecional i expansiva.
19. El cicle econòmic és el fenomen consistent en les oscil·lacions de la taxa de canvi, que en ocasions s'aprecia i en d'altres es deprecia.
20. Es coneix amb el noms 'recessió' o 'contracció' la disminució de l'atur o de la taxa d'atur.
21. Se'n diu expansió de l'augment de la taxa d'interès real o del creixement de la taxa d'inflació.
22. El deflactor del PIB també s'anomena PIB nominal.
23. La llei d'Okun és una llei aprovada pel Congrés espanyol per a augmentar el salari mínim però de manera que no creixi la taxa d'atur.
24. El manual diu que l'augment de la productivitat del treball és la clau del creixement econòmic a llarg termini perquè a llarg termini la taxa d'atur és zero i, per tant, tothom està treballant i fa créixer l'economia.
25. El capital físic és la part tangible del capital humà, en tant que l'altra part és el progrés tecnològic.
26. El creixement econòmic de llarg termini sostenible és aquell que manté constant o la taxa d'atur o el PIB potencial.
27. Inflació és el contrari de desinflació.
28. El principi de l'accelerador postula que la taxa d'inflació tendeix a accelerar-se durant una expansió.

29. La neutralitat del diner significa que no importa si el diner el gasta el govern o les famílies: l'efecte sobre el PIB és el mateix.
30. Un impost inflacionari és tot impost que el govern estableix per a reduir la taxa d'inflació.
31. Si la taxa de canvi passa de 2 €//\$ a 4 \$/€ l'euro es deprecia respecte del dòlar.
32. La noció de cycle econòmic internacional significa que el creixement del PIB en una economia sempre causa una davallada del PIB en alguna altra economia.
33. L'expressió 'activisme de la política macroeconòmica' vol dir que la política fiscal s'ha d'activar al mateix temps que la política monetària.
34. La idea que es pot considerar la inflació com un impost deriva del fet que la inflació augmenta el poder de compra del diner i, per aquest motiu, es poden pagar més impostos.
35. Una venda d'actius financers per part d'empreses és un exemple d'una política monetària contractiva.
36. La regla de Taylor és un instrument de política fiscal que ajuda a estabilitzar el cycle econòmic.
37. El principi de neutralitat del diner estableix que canvis en el sector real no afecten a llarg termini el sector financer de l'economia, però canvis en el sector financer en podrien tenir en el sector real.
38. Les lletres del Tresor no són diner perquè, tot i que s'empren com a mitjà de pagament, són un mal dipòsit de valor.
39. La diferència entre base monetària i M1 és que la base monetària no inclou les reserves bancàries i M1 sí.
40. Hi ha dèficit públic sempre que la despesa pública és superior a les transferències.
41. Una diferència entre deute públic i dèficit públic és que la variació del deute pot ser negatiu però la variació del dèficit no.
42. En la següent llista hi ha un sinònim de l'expressió 'austeritat fiscal': política monetària contractiva, política fiscal expansiva, política monetària expansiva, taxa de canvi fixa, política d'oferta.
43. La funció de demanda agregada és decreixent perquè un augment del PIB provoca una reducció del consum.
44. Una política d'oferta es caracteritza per incrementar l'oferta d'euros en el mercat de divises.
45. El salari nominal és el salari real dividit per la taxa d'inflació.
46. La funció d'oferta agregada és creixent perquè la diferència entre la llei d'Okun i la corba de Phillips és sempre positiva.
47. En el model d'oferta i demanda agregades, es representa una política fiscal expansiva mitjançant un desplaçament cap a la dreta de la funció d'oferta agregada.
48. La suma d'atur estructural, atur cíclic, atur tecnològic i atur friccional és constant, i aquest valor constant s'anomena taxa natural d'atur.
49. En el model ortodox del mercat de treball (l'explicat al manual) un salari mínim, prengui el valor que prengui, produeix atur estructural.
50. La funció d'oferta agregada és creixent perquè la diferència entre la llei d'Okun i la corba de Phillips és sempre positiva.
51. Les economies que més creixen atreuen menys capital estranger que les economies que menys creixen perquè les que més creixen generen menys oportunitats d'inversió.
52. La fal·làcia de la composició diu que la suma dels components de la demanda agregada és superior al PIB nominal però inferior al PIB real.
53. El creixement econòmic a llarg termini fa referència a la sostinguda disminució de la taxa d'atur.
54. Les operacions de mercat obert són les que duen a terme les economies obertes, això és, són intercanvis de béns i serveis entre diferents països.

55. El flux circular de la renda és el procés mitjançant el qual els bancs fan préstecs, els prestataris gasten els préstecs comprant béns, els venedors dipositen en els bancs part dels pagaments que reben per les vendes fetes als prestataris, i els bancs tornen a fer préstecs.
56. Les importacions formen part del PIB perquè són béns que es consumeixen a l'interior del país.
57. El model d'oferta i demanda agregades és un model que explica com es determina el PIB per càpita.
58. La corba de Phillips és el principi que diu que un augment de la taxa d'inflació tendeix a provocar un increment de la taxa d'interès.
59. S'anomena 'xoc' o 'pertorbació' de demanda exclusivament a tot esdeveniment que redueix la demanda agregada.
60. El model renda-despesa és útil per a determinar com la renda i la despesa afecten la taxa d'interès.
61. La funció de producció agregada d'una economia estableix que el volum de capital físic de l'economia depèn de la producció agregada de l'economia (el seu PIB) i, possiblement, també d'algun agregat monetari (com M1).
62. La taxa d'interès real és la taxa d'interès nominal que té en compte la taxa de canvi real.
63. L'efecte Fisher estableix que un increment d'un 1% de la taxa d'inflació causa un increment d'un 1% de la taxa de canvi nominal.
64. La renda disponible és superior a la renda si els impostos són superiors a les transferències.
65. La funció d'oferta agregada passa de creixent a decreixent quan la taxa de canvi passa de fixa a flexible.
66. Hi ha estagiació quan l'economia experimenta una pertorbació negativa de demanda.
67. La taxa natural d'atur és aquella que redueix la taxa d'inflació a un nivell similar al de la taxa d'interès.
68. La taxa d'atur menys la taxa impositiva s'anomena taxa d'atur real.
69. Tot agregat monetari és una mesura de la quantitat de diner que gasta el govern.
70. La intervenció del banc central en el mercat de divises que fa apreciar la moneda domèstica és una operació de mercat obert expansiva.
71. La corba de Phillips i la llei d'Okun tenen en comú que totes dues identifiquen efectes d'una variació de la taxa de canvi real.
72. L'expressió 'dèficit comercial' significa el mateix que 'decreixement del PIB'.
73. En un sistema de taxa de canvi fixa, un augment de la taxa de canvi fixa s'anomena 'apreciació'.
74. El coeficient de liquiditat no relaciona efectiu en mans del públic amb dipòsits.
75. El monetarisme és la doctrina econòmica que estableix que a la gent només l'importa el diner.

Part B

76. El model renda-despesa serveix per a determinar, en essència, el valor d'una variable; el model del mercat de divises, serveix per a determinar un preu; el model del mercat de liquiditat també serveix per a determinar un preu. El següent llistat no inclou les tres variables referides: consum, demanda agregada, IPC, deflactor del PIB, PIB, taxa d'atur, regla de Taylor, operació de mercat obert, taxa d'interès, taxa d'inflació, apreciació, hiperinflació, taxa de canvi, estalvi, despesa pública.
77. Una lliçó del model renda-despesa és que augments de la renda causen desplaçaments de l'oferta agregada.
78. La identitat de l'estalvi diu que la renda estalviada coincideix amb el PIB.
79. Si l'estalvi privat net és zero, el dèficit públic és positiu i igual a les exportacions netes.
80. Un augment del dèficit públic combinat amb una reducció de les exportacions netes necessàriament comporta un increment de l'estalvi privat net.
81. En el model del mercat de liquiditat, una operació de mercat obert expansiva i un augment de les vendes d'actius financers per part de les famílies mouen la taxa d'interès en sentits oposats.
82. El següent llistat inclou almenys dos esdeveniments que desplaçarien la funció de demanda de liquiditat cap a la dreta: més bancs, una política monetària contractiva, una compra d'actius financers pel banc central, les empreses compren més actius financers, augment del coeficient de reserves, eliminació de les facilitats permanents, venda d'actius financers pel banc central, una política monetària expansiva, menys bancs.
83. La suma de la taxa d'interès nominal i la taxa d'inflació s'anomena equació de Fisher.
84. Un augment de la taxa d'inflació causa, per força, una davallada de la taxa d'interès real.
85. Un esdeveniment que tendiria a augmentar la sortida de capitals d'una economia és que s'incrementi la seva taxa d'interès.
86. La funció de demanda d'euros decreix amb la taxa de canvi (expressada en \$/€) perquè una caiguda de la taxa de canvi abarateix per als americans els preus en dòlars dels béns europeus.
87. Tot el que incrementi l'oferta d'euros tendirà a apreciar la taxa de canvi \$/€.
88. Entre els factors que contribueixen a definir la funció de demanda d'euros hi ha les importacions de béns americans fetes pel europeu.
89. Entre els factors que contribueixen a definir la funció d'oferta d'euros hi ha les vendes d'actius financers dels europeus als americans.
90. Si la taxa de canvi nominal no varia, aleshores la taxa de canvi real tampoc no varia.
91. Si els europeus incrementen les seves visites turístiques als EUA, el dòlar es deprecia respecte de l'euro.
92. Una política monetària expansiva en l'eurozona tendeix a apreciar l'euro respecte del dòlar.
93. Una política monetària contractiva en els EUA tendeix a apreciar l'euro respecte del dòlar.
94. La taxa d'atur sempre és superior a la suma de la taxa d'inflació, la taxa d'interès i la taxa de canvi.
95. La taxa d'interès menys la taxa d'inflació és la taxa d'atur més la taxa de canvi real.
96. S'anomena atur friccional la diferència entre atur estructural i atur cíclic.
97. S'anomena desinflació la reducció de la taxa d'atur (només quan aquesta és superior a la taxa d'inflació).
98. No és possible tenir reflació i deflació al mateix temps.
99. La hiperinflació és una deflació causada per una contracció massiva de la demanda agregada.
100. El PIB nominal és el PIB real més la taxa d'inflació segons l'IPC.
101. La diferència entre IPC i deflactor del PIB és que l'IPC no es veu afectat per canvis en els preus del béns i serveis de la resta del món.

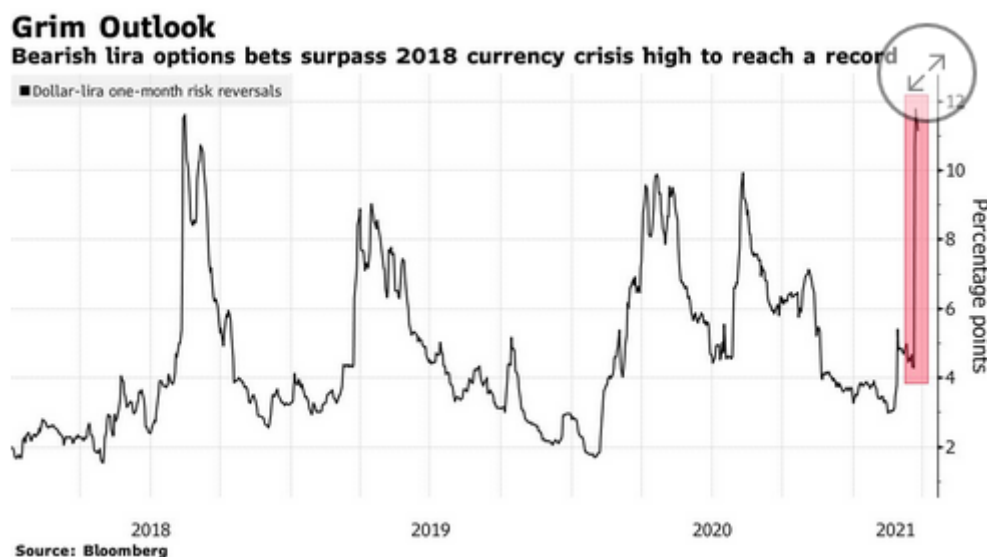
102. La suma de la taxa d'inflació basada en l'IPC més la taxa d'inflació basada en el deflactor del PIB és aproximadament igual a la suma de PIB nominal i PIB real.
103. 'Cicle econòmic' és l'expressió que designa el trànsit d'una política de demanda expansiva a una contractiva o d'una contractiva a una d'expansiva.
104. La taxa d'inflació en els EUA és de l'1,6% (abril de 2021). La taxa d'inflació objectiu de la Reserva Federal és del 2%. En conseqüència, segons la regla de Taylor, la Reserva Federal hauria de moure la taxa d'interès nominal per tal que la taxa d'interès real corrent se situés per damunt de la taxa d'interès real de llarg termini.
105. La política monetària es diferencia de la política fiscal en el fet que la segona afecta la despesa total de l'economia en tant que la primera no afecta la despesa total sinó el PIB potencial.
106. El PIB real i el PIB nominal només poden ser iguals en el període base del qual es prenen els preus per a calcular el PIB real.
107. Els criteris de càlcul del PIB podrien donar un resultat diferent depenent de si el banc central implementa una política monetària expansiva o una de contractiva.
108. Sempre que augmenta el PIB real creix el PIB real per càpita i, per això, durant el curs només se'n parla del PIB real.
109. Un augment de la taxa d'inflació implica un augment del poder de compra del diner i, per tant, que els consumidors redueixin les compres perquè no necessiten gastar tants diners com abans de l'augment.
110. Al març de 2020 la Reserva Federal rebaixà la taxa d'interès fins a zero i engegà programes de préstecs massius d'emergència. Aquesta política no es pot interpretar com una operació de mercat obert expansiva.
111. Una política monetària expansiva provoca el mateix efecte sobre la taxa d'interès que una política fiscal expansiva.
112. La identitat de l'estalvi diu que el deute públic mai no pot créixer més ràpidament que el PIB.
113. No és possible, al mateix temps, una apreciació nominal i una depreciació real.
114. Si la taxa de canvi fixa és superior a la taxa de canvi de mercat, el banc central ha de comprar la moneda pròpia en el mercat de divises per a igualar les dues taxes.
115. Quan el PIB creix, el salari real és el salari nominal més l'IPC.
116. El PIB potencial és el PIB que s'assoleix quan l'oferta agregada és igual a la demanda agregada.
117. El PIB observat mai no pot estar per damunt del PIB potencial.
118. S'anomena 'xoc' o 'pertorbació' d'oferta a tot esdeveniment que incrementa l'oferta agregada però no a un esdeveniment que la decrementa.
119. L'estagflació és el fenomen que es produeix quan la funció de demanda agregada es desplaça cap a l'esquerra o la funció d'oferta agregada cap a la dreta.
120. La següent relació de conceptes no inclou les variables que defineixen l'equilibri macroeconòmic (a curt termini): taxa d'atur, taxa d'interès, taxa d'inflació, taxa de canvi, nivell de preus, PIB, nombre d'aturats, dèficit comercial, dèficit públic.
121. La següent relació de conceptes no inclou almenys quatre variables que poden ser alterades per una política de demanda: taxa d'atur, taxa d'interès, taxa d'inflació, taxa de canvi, nivell de preus, PIB, nombre d'aturats, dèficit comercial, dèficit públic, demanda agregada.
122. Una política d'oferta pot modificar el PIB però una política de demanda no.
123. Una política de demanda pot revertir un procés de deflació però no un d'inflació.
124. Una manera efectiva de neutralitzar els efectes d'una pertorbació negativa de la funció d'oferta agregada és implementar una política monetària expansiva.
125. Una manera efectiva de neutralitzar els efectes d'una pertorbació negativa de la funció d'oferta agregada és implementar una política fiscal contractiva.

126. La propensió marginal a consumir és la part del consum que s'inverteix en incrementar el PIB.
127. El multiplicador de la despesa indica en quin percentatge augmenta la despesa agregada quan es redueix la taxa d'inflació un punt percentual.
128. El multiplicador de la despesa indica en quin percentatge es redueix la despesa agregada quan augmenta la taxa d'inflació un u per cent.
129. La renda disponible és la part de la renda dedicada a consumir.
130. La diferència entre renda i renda disponible és el volum d'importacions.
131. En el model renda-despesa ampliat amb la taxa impositiva, un augment de la taxa impositiva provoca un augment del multiplicador de la despesa.
132. El següent llistat no inclou tres factors que, en el model renda-despesa, desplaçarien la funció de despesa agregada: variacions de la renda disponible futura esperada, variacions de la riquesa agregada, variacions de la taxa d'interès, variacions del nivell de preus, variacions en el nivell desitjat d'estocs.
133. En l'equilibri del model renda-despesa, la renda en ocasions és superior a la despesa.
134. En el model renda-despesa, el mecanisme d'ajustament cap a l'equilibri basat en els estocs estableix que quan la despesa és superior a la renda, el volum d'estocs automàticament, immediata i involuntària, s'incrementa per a satisfer l'excés de despesa.
135. La paradoxa de l'estalvi diu que més estalvi genera més inversió, més inversió fa apreciar la taxa de canvi, l'apreciació de la taxa de canvi incrementa les importacions, i la pujada de les importacions fa caure l'estalvi.
136. Segons l'equació quantitativa del diner, si la quantitat de diner i el PIB real es mantenen constants, aleshores un augment de la velocitat de circulació del diner comporta una davallada del nivell general de preus.
137. Segons la versió amb taxes de variació de l'equació quantitativa del diner, si la velocitat de circulació del diner no varia, el PIB decreix un 2% i la quantitat de diner creix un 2%, la taxa d'inflació és aproximadament un 0%.
138. La taxa d'interès rellevant per a la presa de decisions d'inversió és la taxa d'interès nominal, no la taxa d'interès real, atès que la taxa nominal inclou la taxa d'inflació.
139. La inflació és més perjudicial per als prestataris que la deflació perquè una deflació redueix el deute real dels prestataris.
140. Una política monetària contractiva provoca un apujament de la taxa d'interès perquè desplaça la funció de demanda de liquiditat cap a la dreta.
141. Una política monetària expansiva incrementa la demanda agregada i, al mateix temps, fa augmentar la taxa d'interès.
142. Si el multiplicador monetari és 2 i M_0 és 100, aleshores els dipòsits són inferiors a l'efectiu en mans del públic.
143. El multiplicador monetari augmenta si, alhora, els coeficients de liquiditat i reserves es dupliquen.
144. En el següent llistat hi ha més d'un instrument de política fiscal: taxa d'inflació, taxa de canvi, taxa d'atur, taxa de creixement del PIB, taxa impositiva, equilibri macroeconòmic, operacions de mercat obert, consum de les famílies.
145. Una compra d'actius financers per part del banc central no podria compensar l'efecte sobre la taxa d'interès d'un augment del dèficit públic finançat amb l'emissió de títols de deute públic.
146. Una diferència entre una política d'oferta i una política de demanda contractiva és que només una d'elles pot reduir la taxa d'inflació.
147. Una semblança entre una política d'oferta i una política de demanda és que totes dues poden neutralitzar una estagflació.
148. En el curt termini, una política fiscal expansiva pot incrementar el PIB però mai la taxa d'inflació.
149. Sempre hi ha superàvit comercial quan el PIB creix.
150. En el curt termini, una política fiscal contractiva pot neutralitzar una caiguda del PIB.

151. L'efecte multiplicador de la despesa implica que una reducció de la taxa d'interès sempre augmenta la despesa en consum i la despesa en inversió.
152. Es produeix una reducció d'un superàvit públic quan els impostos es redueixen menys que la despesa pública.
153. Una similitud entre una política d'oferta i una política de demanda expansiva és que totes dues tendeixen a incrementar la taxa d'inflació.
154. En la següent relació de conceptes hi ha almenys tres components de la demanda agregada: transferències, impostos, despesa pública, taxa d'interès, taxa de canvi, taxa d'inflació, taxa d'atur, PIB, consum, equació de Fisher, equació quantitativa, reflació, revaluació.
155. En la següent relació de conceptes no hi ha almenys tres components de la demanda agregada: exportacions, transferències, impostos, taxa d'interès, taxa de canvi, taxa d'inflació, taxa d'atur, PIB, equació de Fisher, importacions, equació quantitativa, reflació, revaluació, inversió, oferta agregada.
156. Si la taxa de canvi passa de 4 €/\$/ a 2 \$/€ el dòlar s'aprecia respecte de l'euro.
157. En el model renda-despesa, increments en el consum autònom causen una reducció en el volum d'estocs i aquesta reducció provoca una caiguda del PIB.
158. La següent llista inclou almenys dos esdeveniments que desplaçarien la funció de demanda agregada cap a la dreta: les expectatives d'empresaris i consumidors es tornen més pessimistes, el valor real dels actius de les famílies es manté constant, el govern incrementa els impostos que paguen les empreses, el banc central duu a terme una venda d'actius financers, es produeix una apreciació de la taxa de canvi, augmenta el nombre de consumidors.
159. El següent llistat inclou el terme que designa la suma de la taxa d'interès real i la taxa d'inflació: taxa de canvi nominal, taxa d'atur, taxa de creixement del PIB nominal, deflactor del PIB, IPC, taxa de canvi real, salari nominal, salari real, mercat de liquiditat, base monetària.
160. Hi ha a continuació exactament dues afirmacions falses: tot agregat monetari és un actiu financer; tot actiu financer és un agregat monetari; el multiplicador monetari és el quocient entre M1 i M0; la base monetària coincideix amb la massa monetària quan l'efectiu en mans del públic és igual als dipòsits; M0 no és efectiu en mans del públic més dipòsits.
161. El PIB real per càpita és el PIB nominal multiplicat per deflactor del PIB, tot multiplicat per la població.
162. El model d'oferta i demanda agregades es refereix al PIB i no al PIB per càpita perquè un augment del PIB sempre comporta un augment del PIB per càpita.
163. La regla del 70 diu que, aproximadament, un 70% dels països creix més que els 30% restant.
164. Una conseqüència de la regla del 70 és que el 70% dels països més pobres té la mateixa riquesa que el 30% més ric.
165. L'augment de la productivitat dels treballadors llarg termini s'explica principalment pel progrés tecnològic, i no per l'increment del capital físic o del capital humà, que són a llarg termini irrellevants.
166. La funció de producció agregada estableix que el progrés tecnològic és funció de la producció agregada.
167. L'expressió 'creixement econòmic a llarg termini sostenible' significa que el PIB per càpita no pot créixer per damunt de la taxa d'inflació.
168. Una política monetària expansiva és aquella que, mitjançant una reducció dels impostos, pretén accelerar el creixement del PIB real per càpita.
169. El PIB real per càpita òptim és aquell que minimitza el risc d'una hiperinflació o aquell que, alternativament, redueix a zero el dèficit públic i el dèficit comercial.

Part C (almenys el 20% de les respostes)

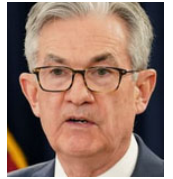
170. En l'article 'El FMI pide a los Gobiernos europeos que gasten más en familias y empresas para acelerar la recuperación' (El País, 14 d'abril, 15.12 CEST) es diu: 'Los bancos centrales están a punto de agotar sus herramientas para impulsar el crecimiento. Así que solo el gasto público podrá salvar los muebles'. Aquesta afirmació, en les condicions actuals, no significa que la política monetària expansiva s'hagi tornat inefectiva per a incrementar el PIB, però sí significa que la política fiscal expansiva és capaç de fer créixer el PIB.
<https://elpais.com/economia/2021-04-14/el-fmi-pide-a-los-gobiernos-europeos-que-gasten-mas-en-familias-y-empresas-para-acelerar-la-recuperacion.html>
171. 'El Govern ha captat 480 milions d'euros d'inversió estrangera a Catalunya el 2020 a través d'ACCIÓ, un 31% més que l'any 2019 (... dels quals) el 87% correspon a projectes industrials.' Per tant, pot interpretar-se que la Generalitat ha contribuït a implementar o una política fiscal expansiva o una política d'oferta contractiva.
https://www.elnacional.cat/ca/economia/govern-capta-480-milions-inversio-estrangera-2020-covid_600686_102.html
172. S'expecta que la secretària del Tresor americà, Janet Yellen, en el proper informe sobre els mercats de divises, renunciï a qualificar la Xina de manipuladora de la taxa de canvi (a mitjans de 2019, l'Administració Trump va titllar la Xina de manipuladora). Manipular la taxa de canvi per a augmentar les exportacions significaria que el govern compra, més o menys d'amagat, la moneda pròpia en el mercat de divises per a fer baixar el seu valor en termes de les altres monedes.
<https://www.bloombergquint.com/global-economics/yellen-plans-to-spare-china-from-currency-manipulator-label>
173. D'octubre de 2020 a març de 2021 (la primera part de l'any fiscal americà) el dèficit públic americà va assolir un màxim d'1,71 bilions de dòlars. Els analistes de tall ortodox temen que aquest dèficit es tradueixi en alça de la taxa d'inflació. La raó és que un dèficit públic en ascens desplaça la funció d'oferta agregada cap a l'esquerra (per l'efecte expulsió) i això provoca la pujada de la taxa d'inflació.
<https://www.bloombergquint.com/global-economics/u-s-budget-gap-hits-record-1-7-trillion-for-first-half-of-year>
174. Els costos de transport en vaixell estan creixent i s'estan consolidant. El preu de portar un contenidor des de Xina a la costa oest dels EUA i als ports europeus ha assolit nivells màxims durant mesos i les condicions prevalents semblen propícies per a futurs increments. Aquest fet tendeix a provocar un increment de la taxa d'inflació perquè l'augment del preu representa una pertorbació negativa de la demanda agregada.
<https://www.bloombergquint.com/global-economics/higher-shipping-costs-are-here-to-stay-sparking-price-increases>
175. A finals de març, el president turc Recep Tayyip Erdogan va acomiadar el governador del banc central turc. Aquest fet incrementà la incertesa sobre l'evolució de l'economia turca i la cotització de la seva moneda, la lira. La gràfica a continuació suggereix que, arran l'acomiadament, la lira s'ha apreciat respecte del dòlar de manera ràpida, intensa i sense precedents recents.

<https://www.bloomberg.com/news/articles/2021-03-26/banks-rip-up-turkish-lira-forecasts-and-turn-to-guesswork>

176. L'efecte que una devaluació (d'una moneda X respecte d'una altra moneda Y) causa sobre la demanda agregada (del país P on es devalua X) és més similar a l'efecte que una apreciació (d'X en relació amb Y) causaria sobre la demanda agregada (de P) que l'efecte que causaria una depreciació (d'X en relació amb Y).
177. La següent llista inclou almenys tres esdeveniments que desplaçarien la funció d'oferta agregada cap a la dreta: augmenta el preu de les matèries primeres, augmenta el salari nominal, es redueix la productivitat dels treballadors, s'incrementen els impostos que paguen les empreses, les expectatives dels empresaris es tornen més pessimistes, tanca el 50% de les empreses, es redueixen les exportacions, creix el grau de monopolització dels mercats, es produeixen millores tecnològiques en els processos de producció, s'implementen polítiques d'oferta.
178. El PIB només pot decreixer quan el superàvit comercial augmenta.
179. No explicaria una depreciació de la taxa de canvi \$/€ que els americans haguessin decidit comprar menys actius financers europeus.
180. En presència d'una deflació que els consumidors preveuen duradora, els consumidors tendeixen a augmentar ara les compres, principalment perquè la deflació redueix els deutes definits en termes reals.
181. Si el deflactor del PIB ha disminuït no és possible que el PIB nominal i el PIB real hagin tot dos augmentat.
182. És compatible amb l'existència d'una corba de Phillips inalterada que la taxa d'atur passi del 4% al 6% al temps que la taxa d'inflació passa del 6% al 8%.
183. En el model del mercat de divises entre dòlar i euro, un augment de la taxa d'interès europea combinada amb un increment de la taxa d'interès americana necessàriament provoca una apreciació de l'euro respecte del dòlar.
184. En el model del mercat de divises entre dòlar i euro, una davallada de la taxa d'inflació europea combinada amb una reducció de la taxa d'inflació americana necessàriament provoca una apreciació del dòlar respecte de l'euro.
185. En el model del mercat de divises entre dòlar i euro, un augment del PIB europeu provoca una depreciació del dòlar respecte de l'euro.
186. És impossible que l'IPC pugi i que, al mateix temps, la taxa d'inflació basada en l'IPC disminueixi.
187. És possible que l'IPC disminueixi i que, al mateix temps, la taxa d'inflació basada en l'IPC sigui positiva.
188. Segons la identitat de l'estalvi, un augment de l'estalvi tendeix a reduir la taxa d'interès.
189. Segons la identitat de l'estalvi, una davallada de l'estalvi tendeix a augmentar la taxa d'atur.
190. Si el dèficit públic és zero i les exportacions netes són zero, llavors la inversió és zero.
191. La identitat estalvi-inversió en una economia oberta estableix que la taxa de canvi és fixa.
192. En el model del mercat de liquiditat, un augment de les vendes d'actius financers provoca un augment de la taxa d'interès només si el banc central implementa una política monetària contractiva.
193. La propietat de liquiditat d'una actiu financer significa que el coeficient de liquiditat és superior en els actius financers que en els béns intermedis, i en aquests superior que en els béns de consum, i en aquests superior que en els béns de capital.
194. Una variació autònoma de la despesa agregada és una variació del multiplicador de la despesa causada per una variació del PIB nominal.
195. En el model renda-despesa es determina el volum de PIB a partir de la condició d'igualtat entre la despesa en consum (el consum agregat) i la renda.
196. En l'equilibri del model renda-despesa, la inversió no planejada en existències (la variació no desitjada en els estocs) és positiva, però s'està reduint.
197. Segons la paradoxa de l'estalvi, no és possible que augmenti l'estalvi privat net, disminueixi el superàvit públic i es mantingui constant el saldo comercial.
198. El PIB sempre creix quan hi ha dèficit comercial.

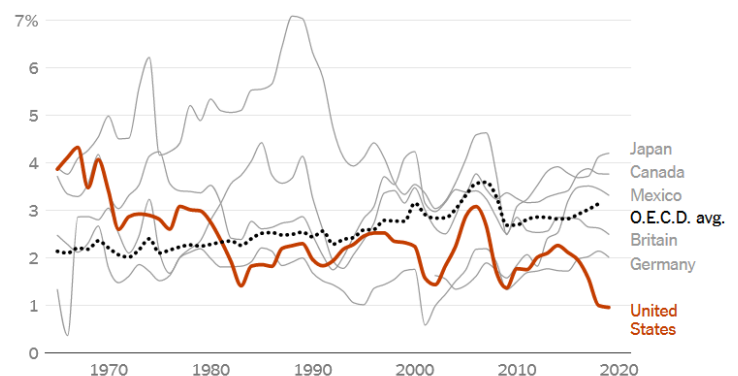
199. Un desplaçament de la funció d'oferta agregada provoca un augment del PIB només si també es desplaça la funció d'oferta agregada.
200. No és possible un augment de la taxa d'inflació quan tant la funció d'oferta agregada com la funció de demanda agregada es desplacen cap a la dreta.
201. No és possible un augment de la taxa d'inflació quan tant la funció d'oferta agregada com la funció de demanda agregada es desplacen cap a l'esquerra.
202. No és possible una caiguda del PIB quan la funció d'oferta agregada i la funció de demanda agregada es desplacen en sentits oposats.
203. El bloqueig durant sis dies del canal de Suez es pot interpretar, en el model d'oferta i demanda agregades, com una pertorbació positiva de la funció d'oferta agregada perquè l'aturada del flux de vaixells va causar un increment dels costos de les empreses pels retards en el subministrament de productes i factors de producció.
204. En una entrevista en el programa de televisió '60 minuts' de la CBS del diumenge 11 d'abril, el president de la Reserva Federal, Jerome Powell, declarà que considerava molt improbable un augment de la taxa d'interès durant 2021. Per tant, Powell descartava aplicar durant 2021 una política monetària expansiva.

- <https://www.cnbc.com/2021/04/11/powell-says-its-highly-unlikely-the-fed-will-raise-rates-this-year-despite-stronger-economy.html>
205. El 8 d'abril l'índex de borsa Dow Jones Industrial Average va pujar prop de 300 punts. L'índex assolí un màxim històric, 33.800 punts. Segons el resultat que relaciona la taxa d'interès de l'economia amb el preu dels actius financers, la pujada de l'índex ha de produir-se al temps que la taxa d'interès augmenta.
- <https://www.cnbc.com/2021/04/08/stock-market-futures-open-to-close-news.html>
206. El director executiu del banc d'inversió JPMorgan Chase, Jamie Dimon, en una carta adreçada als accionistes, afirmà que tenia pocs dubtes que amb una enorme despesa pública a expenses de més dèficit públic, més operacions de mercat obertes expansives, nous programes d'infraestructures, l'ús de vacunes exitoses i l'eufòria derivada del final de la pandèmia, el més probable és que l'economia dels EUA experimenti un boom. Tots els factors indicats per Dimon representen impactes positius sobre la funció d'oferta agregada i només un representa un impacte positiu sobre la funció de demanda agregada.
- <https://www.cnbc.com/2021/04/07/jamie-dimon-says-economic-boom-fueled-by-deficit-spending-vaccines-could-easily-run-into-2023.html>
207. El 2017 el Congrés dels EUA aprovà una llei que retallava impostos, amb l'expectativa que la rebaixa impositiva atrauria inversors i producció als EUA. Altres països van reaccionar i aprovar mesures similars, o més intenses, de reduccions impositives. El resultat ha estat que tots els països s'han tornat més competitius.

208. El dimecres 7 d'abril l'Administració Biden anuncià un plan de pujada de la taxa impositiva sobre beneficis de les empreses, acompanyat de la intenció d'assolir un acord internacional per a establir una taxa impositiva global mínima sobre beneficis internacional, que contraresti les estratègies de les multinacionals per a evitar el pagament d'imposts allà on es fan les vendes i les dels governs per a atraure multinacionals. Aquest possible acord seria un exemple de coordinació internacional de polítiques monetàries, ja que amb la taxa global comuna mínima els governs podran recaptar més.

Taxes levied on corporate profits, as a share of G.D.P.

Source: Organization for Economic Co-operation and Development - The New York Times

<https://www.nytimes.com/2021/04/07/business/economy/tax-plan-biden.html>

<https://www.wsj.com/articles/a-better-corporate-tax-for-america-11617813355?st=zq0p118q6vwj&d7>

<https://www.bbc.com/news/business-56675225>

209. El 2017 el Congrés dels EUA aprovà una llei que retallava impostos, amb l'expectativa que la rebaixa impositiva atreuria inversors i producció als EUA (fet que no s'ha produït). Aquesta mesura de retallada d'imposts es representaria en el model d'oferta i demanda agregada mitjançant un desplaçament cap a l'esquerra de la funció d'oferta agregada.
210. El 2017 el Congrés dels EUA aprovà una llei que retallava impostos, amb l'expectativa que la rebaixa impositiva atreuria inversors i producció als EUA. Si aquesta expectativa es complís, seria d'esperar que l'euro s'apreciés respecte del dòlar.
211. Quan hi ha dèficit comercial el PIB sempre creix.
212. Un augment de la taxa de canvi real desplaça cap a la dreta la funció de demanda agregada, atès que una taxa de canvi real superior implica poder comprar més béns estrangers.
213. Una apreciació de l'euro respecte del dòlar no podria explicar una caiguda de la taxa d'inflació en l'eurozona.
214. Una caiguda del nivell de preus estranger no seria una possible explicació d'un augment de la taxa de canvi real.
215. En el model renda-despesa més simple, una propensió marginal a consumir d' $\frac{1}{2}$ fa que un increment exogen de la despesa agregada de 10 unitats generi un augment de 5 unitats en la renda.
216. Si els europeus incrementen les seves visites turístiques als EUA, l'euro necessàriament es deprecia en termes reals respecte del dòlar.
217. L'execució d'una operació de mercat obert expansiva podria explicar la davallada de la taxa d'interès quan prèviament s'ha produït un desplaçament de la funció de demanda de liquiditat cap a la dreta.
218. No és possible que un augment del coeficient de liquiditat i una davallada del coeficient de reserves deixi el multiplicador monetari inalterat.
219. En el següent llistat hi ha almenys un instrument de política fiscal però no més de dos instruments de política monetària: taxa d'inflació, taxa de canvi, facilitats permanents, taxa d'atur, taxa de creixement del PIB, taxa impositiva, equilibri macroeconòmic, operacions de mercat obert, consum de les famílies, reserves obligatòries.
220. La combinació d'una política fiscal expansiva amb una política monetària contractiva sempre desplaça la funció de demanda agregada cap a la dreta.
221. En el curt termini, una política monetària contractiva pot reduir la taxa d'inflació, però una política fiscal contractiva no.
222. Considerant el PIB com una aproximació del potencial de recaptació d'imposts del govern, un augment de la raó deute públic / PIB indicaria que el govern estaria reduint l'ús de la capacitat de recaptació.
223. L'efecte riquesa, en relació amb la demanda agregada, no connecta canvis en el nivell de preus amb variacions en la despesa dels consumidors provocades per la modificació del poder adquisitiu dels actius que tenen els consumidors.
224. La següent llista inclou menys de tres esdeveniments que desplaçarien la funció de demanda agregada cap a l'esquerra: el govern aplica una política fiscal expansiva, el banc central executa una operació de mercat obert expansiva, el PIB de la resta del món augmenta, les expectatives d'empresaris i consumidors es tornen més pessimistes, el valor real dels actius de les famílies es manté constant, el govern apuja els impostos que paguen les empreses, el banc central ven actius financers, s'aprecia la taxa de canvi, creix el nombre de consumidors.
225. La següent llista no inclou almenys sis esdeveniments que desplaçarien la funció d'oferta agregada cap a l'esquerra: augmenta el preu de les matèries primeres, augmenta el salari nominal, es redueix la productivitat dels treballadors, s'incrementen els impostos que paguen les empreses, les expectatives dels empresaris es tornen més pessimistes, tanca el 50% de les empreses, es redueixen les exportacions, creix el grau de monopolització dels mercats, es produeixen millores tecnològiques en els processos de producció, s'implementen polítiques d'oferta.
226. Les pertorbacions (xocs) negatives d'oferta i les pertorbacions negatives de demanda mouen el PIB en sentits oposats.

227. En el model d'oferta i demanda agregades, en condicions ordinàries de l'economia, la funció d'oferta agregada és decreixent quan la diferència entre la taxa d'atur i la taxa d'inflació és superior a la suma de la taxa d'interès més la taxa de canvi.
228. Les pertorbacions (xocs) negatives d'oferta i les pertorbacions positives de demanda mouen la taxa d'inflació en el mateix sentit.
229. Una política fiscal expansiva no pot contrarestar l'efecte sobre el PIB d'una pertorbació negativa de la funció d'oferta agregada, però si l'efecte sobre la taxa d'inflació.
230. Una política monetària contractiva no pot contrarestar l'efecte sobre el PIB d'una pertorbació negativa de la funció d'oferta agregada, ni tampoc l'efecte sobre la taxa d'inflació.
231. En el model renda-despesa, l'efecte multiplicador d'una unitat més d'inversió autònoma és superior a l'efecte multiplicador d'una unitat més de consum autònom.
232. Una característica del model-renda despesa ampliat amb la taxa impositiva és que el multiplicador de la despesa no es veu afectat per la taxa impositiva.
233. Una de les funcions principals d'un banc central és establir quan el diner deixa de complir la funció de dipòsit de valor i quan la de ser mitjà de pagament.
234. Els pànics bancaris es produeixen si el coeficient de liquiditat cau per sota del coeficient de reserves.
235. En el model de creació de diner bancari, quan el coeficient de liquiditat és igual al coeficient de reserves, aleshores el multiplicador monetari és u.
236. El multiplicador monetari estableix en quantes unitats varia la base monetària per cada unitat que varia la massa monetària.
237. A continuació hi ha almenys dues variables que una política monetària és incapaç de modificar, directament o indirecta: taxa d'interès real, taxa d'inflació, taxa d'interès nominal, taxa de canvi nominal, inversió, demanda agregada, PIB, taxa d'atur, M0, M1.
238. A continuació hi ha un màxim de tres variables que una política fiscal és incapaç de modificar directament: taxa d'interès real, despesa pública, taxa de canvi de paritat del poder adquisitiu, taxa impositiva, coeficient de reserves, taxa d'interès nominal, taxa de canvi nominal, demanda agregada, PIB, M0, coeficient de liquiditat, taxa de creixement del PIB de la resta del món.
239. Una de les conseqüències de la deflació és que la taxa de canvi de paritat del poder adquisitiu es torna falsa i, possiblement, la regla de Taylor i l'equació quantitativa del diner esdevenen invàlides.
240. Si la taxa de canvi fixa és inferior a la taxa de canvi de mercat, el banc central ha de vendre tant la moneda pròpia com l'estrangera en el mercat de divises per a igualar les dues taxes.
241. En el breu informe econòmic sobre Espanya (<https://www.oecd.org/economy/growth/Spain-country-note-going-for-growth-2021.pdf>, fet públic el 14 d'abril de 2021), l'OCDE afirma que 'Una recuperació sòlida, resiliència i inclusiva de la crisi provocada per la covid-19 exigeix millorar el creixement de la productivitat, mitjançant un impuls de la digitalització, la innovació i la inversió en capital intangible, i també mitjançant la creació de feines d'alta qualitat, tot solucionant els problemes estructurals dels mercats de treball.' Totes aquestes recomanacions són exemples de política fiscal.
242. En el breu informe econòmic sobre Espanya (<https://www.oecd.org/economy/growth/Spain-country-note-going-for-growth-2021.pdf>, fet públic el 14 d'abril de 2021), l'OCDE manté que 'només s'hauria d'aplicar un augment dels impostos un cop la recuperació estigui consolidada'. Aquesta recomanació significa que caldria esperar a què el PIB creixi prou temps com per a implementar una política monetària contractiva.
243. La reforma laboral que planeja el govern d'Espanya és un exemple de política fiscal expansiva. <https://www.ccma.cat/324/la-reforma-laboral-per-aconseguir-els-fons-europeus-reduira-a-3-els-tipus-de-contracte/noticia/3091091/>